

Въ изпълнение на тази заповѣдь командирѣтъ на 3/5-а бригада заповѣда: командирѣтъ на 50-и полкъ да завладѣе още днесъ изхода на дефилето за Охридъ: майоръ Кундураджиевъ да настѣпи съ дветѣ дружини и съ артилерията къмъ Плаке въ две колони: дѣсна — по посока на Дл. Илино, като отблъсне противника и го преследва по посока Дл. Илино — Брежани; когато колоната стигне Брежани, съ планинската артилерия, която ще получи отъ 3/50-а дружина, по билото на Илинска планина презъ к. 1200 да настѣпи къмъ с. Плаке; лѣва колоната — да настѣпи презъ Бабино — Базерджикъ — с. Плаке, дето дветѣ колони да се съединятъ.

Въ изпълнение на тази заповѣдь майоръ Кундураджиевъ насочи: 4/4-а мак. рота къмъ височинитѣ при Демиръ-Хисаръ; 13/11-а рота (2 взвода) като прикрытие на полубатарейата отъ 3/18-а с. с. батарея — по Битолското шосе съ заповѣдь, като стигне до чешмата, указана на самото мѣсто отъ командира на дружината, да свърне на западъ и се яви въ флангъ на противника при Демиръ-Хисаръ; съ 2/4-а мак. рота настѣпи къмъ Велмевци, гдето бѣ 16/11-а рота. Оттукъ съ дветѣ роти продължи марша къмъ Дл. Илино, дето стигна вечерята. 13/11-а рота, като стигна указаното мѣсто, узна, че противникѣтъ е отстъпилъ, и продължи къмъ Дл. Илино, дето стигна вечерята. Въ Дл. Илино се събраха 13/11-а, 16/11-а, 2/4-а роти и една полурота отъ 50-и полкъ. Тукъ командирѣтъ на дружината узна, че противникѣтъ е отстъпилъ къмъ Брежани и оттамъ възнамѣрявалъ да свърне къмъ с. Плаке. Той насочи: 1) 16/11-а и 2/4-а роти презъ Брежани за Речица; 2) 13/11-а рота и полуротата отъ 50-и полкъ по билото на Илинската планина презъ к. 1200 за Плаке (1300); 3) 4/4-а мак. рота по птеката с. Базерникъ — с. Плаке.

21 ноемврий

На 21 ноемврий 16/11-а и 2/4-а роти настѣпиха къмъ Брежани и вечерята атакуваха и прогониха сърбитѣ при това село. Сърбитѣ отстъпиха къмъ с. Плаке. Снабдени съ хлѣбъ и водачи, ротитѣ продължиха марша презъ нощта къмъ к. 1300. Нощта бѣ студена и тъмна, а падналата мъгла и дъждѣтъ я правѣха още по-тъмна. Патрулитѣ се движеха на 30—40 крачки, а ротитѣ следъ тѣхъ въ колоната по единъ. Движението бѣ много трудно.

Посрѣдъ нощъ ротитѣ стигнаха въ подножието на в. 1300 на около 800—1000 крачки отъ върха, на който се забелязваха огньовете. Ранъ сутринята настѣпиха да атакуватъ врага на ножъ. Начело вървѣше 16/11-а рота, а задъ нея — 2/4-а. Веригитѣ не вървѣха, а тичаха къмъ огньоветѣ. На 40—50 крачки предъ веригитѣ патрультъ се спира предъ една купчина войници, завити въ платнища. Войникѣтъ отъ патрула В. Ганевъ тихо вика старшия: „Господинъ старши, по-скоро, по-скоро!“ Подофицерѣтъ се затичва предъ купчината и, като мисли, че е нашъ постъ заспалъ, скрита ги и имъ казва: „Не Ви е срамъ на постъ да спите, сърбитѣ живи ще ви изловятъ!“

Въ този моментъ се вдигатъ платнищата и четирма сръбски войници, току-що събудили се, посѣгатъ къмъ пушкитѣ си. „Стой, не мърдай!“ изрѣмжа старшиятъ. Сърбитѣ изплашени се предадоха. Отъ тѣзи заспали юнаци ротата узна за разположе-